

9. tanulmány

Sátán és szövetségesei

Február 23., szombat délután

Aki az erős sziklára, Jézus Krisztusra, mint biztos alapra helyezi lábát, a minden ismeret, minden bölcsesség és minden lelki képesség Forrásától nyeri erejét, és így mindenki látni fogja, hogy melyik csoport-hoz tartozik – a parancsolatok megőrzőinek vagy a parancsolatok áthágóinak csoportjához. Immánuel Fejedelmének zászlaja leng a fejünk fölött, amivel sikeresen elűzünk minden kételyt, és mindenkinek értésére adjuk, hogy mi Isten parancsolatait tartjuk meg, és birtokunkban van Jézus Krisztus bizonyágtétele. Jézus Krisztus szerelme szorongat minket. – *That I May Know Him*, 214. o.

„Semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgáinak, a prófétáknak.” (Ám 3:7) Mert „a titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig miénk és a mi fiainké mindörökké” (5Móz 29:29). Isten adta ezeket nekünk, az Ő áldása kíséri a profetikus iratok áhítatos, imádkozó tanulmányozását.

Amiképpen Krisztus első adventjének üzenete bejelentette a kegyelem országát, úgy jelenti be második adventjének üzenete az Ő dicsőséges országát. A második üzenet éppúgy, mint az első, a jövődöléseken alapul. Az angyal Dánielhez szóló szavait, melyek a végidőkre vonatkoznak, az utolsó napokban fogják megérteni... Maga a Megváltó adta meg az eljövételének jeleit, és így szólt: „Mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa.” „De vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezedjék a ti szívetek dobzódásnak, részegségnek és ez élet gondjainak miatta, és váratlanul reátok ne jöjjön az a nap. Vigyázzatok azért minden időben, kérvén, hogy méltókká tésertesek arra, hogy elkerüljétek mindezeket, amik bekövetkeznek, és megállhassatok az embernek Fia előtt!” (Lk 21:31, 34, 36) – *Jézus élete*, 234. o.

Ebben az életben kell elszakadnunk a bűntől Krisztus engesztelő vérébe vetett hit által. Drága Megváltónk kér, hogy zárkózzunk fel mellé, és egyesítsük gyengeségünket az Ő erejével, tudatlanságunkat az Ő bölcsességével, érdemtelenségünket az Ő érdemeivel. Isten gondviselése az az iskola, amelyben megtanulhatjuk Jézus szelídségét és alázatosságát... Ha ezt a munkát elodázzuk vagy mellőzzük, a lelkünk nagy veszélyben forog.

János apostol látomásban egy erőteljes hangot hallott a mennyből, amely ezt kiáltotta: „Jaj a föld és a tenger lakosainak; mert leszállott az ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes, úgymint aki tudja, hogy kevés ideje van.” (Jel 12:12) Félelmetesek azok a jelenetek, amelyek a mennyei hangot erre a kiáltásra kényszerítik. Amint az idő rövidül, Sátán haragja egyre nő. Csaló és pusztító munkája a nyomorúság idején fog tetőzni.
– *A nagy küzdelem*, 623. o.

Február 24., vasárnap – A tengerből feljövő fenevad

Pál apostol figyelmeztette a gyülekezetet, hogy Krisztus eljövetelet ne saját korában várja. „Nem jön el az addig – mondta –, mígnem bekövetkezik előbb a szakadás, és megjelenik a bűn embere.” (2Thessz 2:3) A nagy hitehagyás, azaz „a bűn embere” hosszú uralkodása előtt nem várható Urunk adventje. A „bűn embere”, aki „a törvényszegés titkos bűne”, „a veszedelemnek fia” és „a törvénytaposó” néven is ismert, a pápaságot jelképezi, amelyről a próféta megjövendölte, hogy 1260 évig fenntartja uralmát. Ez az időszak 1798-ban ért véget. Krisztus ezt megelőzően nem jöhetett el. Pál figyelmeztetése egészen 1798-ig érvényes. Krisztus második eljöveteleinek hirdetése ezután vált esedékessé...

1798 óta már nincs pecsét Dániel könyvében. A próféciaismeret növekszik, és sokan szent komolysággal hirdetik, hogy az ítélet elközelgett.
– *A nagy küzdelem*, 356. o.

A 13. fejezetben (1–10. v.) [Jelenések könyve] egy másik fenevadról esik szó. Ez a fenevad a „párduchoz” hasonló, és a sárkány neki „adá az ő erejét”... János a leopárdszerű fenevadról ezt mondja: „Adaték neki nagy dolgoknak és káromlásoknak szóló szája... Megnyitá azért az ő

száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az Ő nevét és az Ő sátorát, és azokat, akik a mennyben laknak...” Ez a prófécia, amely majdnem azonos a Dániel 7. fejezetében foglalt kis szarv jellemzésével, tagadhatatlanul a pápaságra mutat.

„Adaték néki hatalom, hogy cselekedjék negyvenkét hónapig.” A próféta ezt is mondja: „Látám, hogy egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesítettett.” Majd így szól: „Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletni.” A negyvenkét hónap ugyanaz, mint Dániel 7. fejezetében „az ideig, idő-kig és fél időig”, azaz három és fél év, vagy az 1260 nap – az az idő, amely alatt a pápai hatalom elnyomta Isten népét. Ez az időszak, ahogy az előző fejezetek ismertetik, i. sz. 538-ban, a pápaság főhatalomra jutásával kezdődött, és 1798-ban zárult. Ekkor a pápát a francia sereg fogságba ejtette. A pápaság megkapta halálos sebéét. Teljesedett ez a jövendölés: „Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy.” – *A nagy küzdelem*, 439. o.

Mint nép nem vagyunk készen az Úr megjelenésére. Ha bezárnánk a lelkünk világra tekintő ablakait, a mennyre irányulókat pedig kinyitnánk, akkor intézményeink világító fényforrásokként ragyognának a világban. Fénylő és ragyogó világosság lehetne minden gyülekezeti tag, ha a mának szóló nagyszerű, felemelő és nemesítő igazságok szerint élne. Isten népe mindaddig nem találhat tetszésre előtte, amíg nincs betöltve a Szentlélek erejével. Olyan tisztának és igaznak kell lenni egymáshoz való kapcsolatunknak, hogy szavaik, szeretetük és tulajdonságaik által Krisztussal való egységüket igazolják. Jelekként és csodákként kell élniük világunkban, értelmesen haladva előre a munka minden területén. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 113. o.

Február 25., hétfő – A tengerből feljövő fenevad tevékenysége

Azzal, ahogy a pápák viszonyultak Isten Igéjéhez, lényegében önmagukat a menny Istene fölé helyezték. Ezért nevezi a jövendölés a pápai hatalmat a *bűn emberének*. Sátán kezdeményezte a bűnt, és a bűn emberét rávette, hogy változtassa meg Isten szent törvényét. Sátán különleges vezetése alatt a pápai hatalom pontosan ezt vitte véghez.

Habár a pápaság előjárói azt állítják, hogy különleges szeretettel viszonyulnak Istenhez, az Úr úgy tekint rájuk, mint gyűlölőire. Ők változtatták hazugsággá Isten igazságát. A parancsolatok megváltoztatása és helyettesítése hagyományokkal a vallásos világ Istentől való elszakadását eredményezte. Az Úr mondta: „Mert én, az Úr, a te Istened, féltőn-szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkét a fiakban, harmad és negyedízíglén, akik engem gyűlölnek.” Isten teljesíteni fogja ígéretét. – *Manuscript 126.*, 1901.

Az ősi próféták látomásai szerint a dicsőség Ura a második advent előtti sötétség és hitetlenség napjaiban különleges fényt hint egyházára. Az Igazság Napjaként megjelenik egyházában, „és sugarai gyógyulást hoznak” (Mal 3:20). Minden igaz tanítvány befolyása erőt adó, bátorító, segítőkész, gyógyulást hozó legyen!

Krisztus a föld történelmének legsötétebb szakában jön el. Noé és Lót kora jelképezi a világban közvetlen Isten Fia eljövetele előtt uralkodó állapotokat. A Szentírás erre az időre előre mutatva kijelenti, hogy Sátán „a hazugság minden hatalmával” fog dolgozni (2Thessz 2:9). Munkájáról félreérthetetlenül árulkodik a gyorsan növekvő sötétség, az utolsó napok sokféle tévelygése, eretneksége és csalása. Sátán nemcsak a világot ejti fogságba, de megtéveszti azokat az egyházakat is, amelyek a mi Urunk Jézus Krisztusénak vallják magukat. A nagy hitehagyás olyan mélységessé fajul, mint az éjjeli sötétség. Isten népe számára ez a próbák, a könnyhullatás, az igazságért való üldözés éjszakája lesz. De a sötét éjszakában felragyog Isten világossága. – *Próféták és királyok*, 716–717. o.

Veszélyben van az az ember, akit bár folyamatosan magához vonz a Megváltó, mégsem veszi komolyan a figyelmeztetést, nem veti alá magát meggyőződéseinek, nem tér meg, és nem hallgat a tanácsra, miszerint keresnie kell a megbocsátást és a kegyelmet... Máshoz vonzódik, Sátánhoz. A sötétség hatalmának enged. Az ilyen magatartás végzetes, mivel a lélek is megátalkodott hitetlenségi állapotba kerül. Ehhez hasonló istentelenség uralkodik az emberek között, és a legalattomosabb formában működik, mígnem a bűnös már nem érez büntudatot, megbánást, és ennek következtében nem nyer megbocsátást...

Soha, de soha ne érezd magad annyira szabadnak, hogy alábecsülheted a felkínált lehetőséget! – *That I May Know Him*, 244. o.

Február 26., kedd – A földből feljövő fenevad

Csak egyetlen nemzet felel meg a prófécia meghatározásainak. A szimbólumok félreérthetetlenül az Amerikai Egyesült Államokra mutatnak.

Itt láthatjuk saját nemzetünk keletkezését és növekedését. A bárányszarvak az ártatlanság és a szelídség jelképei: jól ábrázolják kormányzatunk alapelvét, amely a republikanizmusban és a protestantizmusban jut kifejezésre.

Az Úr többet tett az Egyesült Államokért, mint bármely más orszáért... Isten azt tervezte, hogy ez az ország maradjon mindig szabad minden nép számára, ahol szabadon imádhadják Őt. Azt tervezte, hogy polgári intézményei is a szabadságot képviseljék.

De az isteni igazság ellenségének is megvoltak a maga elképzelései ezzel az országgal kapcsolatban. Különböző vállalkozások kezdeményezésével elfeledteti az emberekkel, hogy van Isten. A világiasság és kapzsiság – amely bálványimádás – eluralkodik az őscsaló tevékenysége által, míg végül Isten törvényét annak minden céljával és következményével együtt érvénytelenítik. – *Maranatha*, 193. o.

A Jelenések könyve 13. fejezetének prófécijája kinyilatkoztatja, hogy a bárányszarvú fenevad által jelképezett hatalom „azt cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják” a pápaságot, amelyet itt a párduchoz hasonló fenevad szimbolizál. A kétszarvú fenevad azt is mondja „a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét”, és ez a hatalom mindenkivel – „kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgálkkal” – elfogadtatja a fenevad bélyegét (Jel 13:11–16). Bebizonyosodott, hogy az Egyesült Államok az a hatalom, amelyet a bárányszarvú fenevad jelképez, és ez a prófécia akkor fog teljessé válni, amikor az Egyesült Államok kikényszeríti a vasárnap megtartását. E nap megünneplésére Róma a maga felsőbbbségének elismeréseként tart igényt. – *A nagy küzdelem*, 578. o.

Két szarva volt, mint a báránynak, és úgy beszélt, mint a sárkány. Bár Isten Báránya követőinek vallják magukat, ezeket az embereket egyre inkább a sárkány lelke itatja át. Szelídeknek és alázatosoknak akarnak látszani, de Sátán lelkületével beszélnek és törvénykeznek, s cselekedeteikkel megmutatják, hogy éppen annak ellenzői, aminek vallják magukat. Ez a bárányhoz hasonlító hatalom egyesül a sárkánnyal: háborút szervez azok ellen, akik megtartják Isten parancsolatait, és akiké Jézus Krisztus bizonyágtétele. Sátán katolikusokkal és protestánsokkal működik együtt, e világ isteneként diktál embereknek, mintha országa alattvalói lennének. Úgy bánik velük és úgy irányítja őket, ahogy neki tetszik. Ha valaki nem akarja lábbal tiporni Isten parancsolatait, a sárkány lelkülete megnyilvánul. – *Maranatha*, 191. o.

Február 27., szerda – A fenevad képe

De mi „a fenevad képe”? És hogyan fogják megformálni? A fenevad képe az lesz, amelyet a kétszarvú fenevad „csinál meg”. Ahhoz, hogy megtudjuk, milyen is ez a kép, és miként fogják megformálni, tanulmányoznunk kell magának a fenevadnak – a pápaságnak – az ismertető jeleit.

Amikor az ősegyház megromlott, mert feladta evangéliumi egyszerűségét, és pogány rítusokat, szokásokat fogadott el, elvesztette Isten Lelkét és erejét. Mivel azonban az emberek lelkiismeretét irányítani akarta, a világi hatalom támogatását igényelte. Így jött létre a pápaság, egy olyan egyház, amely az államhatalmat irányította, és felhasználta saját céljai előmozdítására, főképpen az „eretnység” megbüntetésére. Hogy az Egyesült Államok megformálhassa a fenevad képét, ahhoz a vallási hatalomnak úgy kell a polgári hatalmat irányítania, hogy az egyház az államhatalmat is saját céljainak szolgálatába állítsa.

Ahol eddig az egyháznak világi hatalma volt, azt mindig igénybe vette, hogy a tanításaitól eltérőket megbüntesse. Azok a protestáns egyházak is, amelyek a világi hatalmakkal való szövetkezés útján Róma nyomdokaiba léptek, kifejezésre juttatták, hogy korlátozni akarják a lelkiismereti szabadságot. – *A nagy küzdelem*, 443. o.

A „fenevad képe” a hitehagyó protestantizmusnak azt a formáját ábrázolja, amely akkor alakul ki, amikor a protestáns egyházak a dogmáik megtartásához a polgári hatalom segítségét igénylik. A „fenevad bélyege”-nek meghatározása még hátra van...

A fenevadnak – és a fenevad képének is – különleges jellemvonása, hogy megszegi Isten parancsolatait. Dániel ezt mondja a kis szarvról, azaz a pápaságról: „Véli, hogy megváltoztatja az időket és törvényt” (Dn 7:25). Pál pedig ugyanezt a hatalmat „a bűn emberé”-nek nevezi, aki Isten fölé emeli magát. Egyik prófécia kiegészíti a másikat. A pápaság csak Isten törvényének megváltoztatásával tudta Isten fölé emelni magát. Mindazok, akik az így megváltoztatott törvénynek tudatosan engedelmessé válnak, mindenként fölött tisztelik azt a hatalmat, amely a törvényt megváltoztatta. Aki a pápai törvényeknek engedelmessé válik, az a pápa iránti hűség jelét veszi magára az Isten iránti hűségjel helyett. – *A nagy küzdelem*, 445–446. o.

Az első fenevad a római egyházat jelképezi, egy állami hatalommal felruházott egyházi közösséget, amely képes megbüntetni minden protestánst. A fenevad egy hasonló hatalommal felruházott másik egyházi közösséget jelképez. Ennek a képmásnak a kialakulása annak a fenevadnak a munkája, amelynek békés felemelkedése és szelíd hitvallásai olyan találóan ábrázolják az Amerikai Egyesült Államokat. Itt találhatjuk meg a pápaság képmását. Mikor országunk egyházai egyesülnek azokban a hitpontokban, amelyeket együttesen megtartanak, befolyásolják az államot, hogy kényszerítse rendeleteiknek megtartását, és támogassa nézeteiket, akkor a protestáns Amerika átalakul a római egyházszervezet képére, képmására. Akkor az igaz egyházat üldözni fogják, mint Istennek régi népét. – *A megváltás története*, 381. o.

Február 28., csütörtök – A fenevad bélyege

Az emberek miért nem törekszenek megtudni, miből áll a fenevad és képmásának jegye? Isten jegyének ellenkezője az...

Jánost felszólították, hogy tekintsen olyan népre, mely különbözik a fenevad és képmása imádoitól, a hét első napjának megünneplőitől. A vasárnap megtartása a fenevad jele...

A jegy felvétele azt jelenti, hogy ugyanarra a következtetésre jutnak, ugyanazokat az elgondolásokat javasolják, mint a vadállat, homlokegyenest ellenkezve az Isten szavával. A fenevad jelét felvevőkről mondja Isten: „Az is iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töl-tetett az ő haragjának poharába: és kínoztatik tűzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt.” (...)

Ha az igazság világosságát feltárták előtted, beleértve a negyedik pa-rancsolat szombatját, s kimutatták, hogy Isten Igéjében nincs semmi alap a vasárnap ünneplésére, és te mégis ragaszkodsz a hamis nyugal-omnaphoz, és mégsem vagy hajlandó szentnek megtartani a szombatot, melyet Isten szent napomnak nevez – akkor te is magadra veszed a fe-nevad jelét. Amikor engedelmessz a rendeletnek, hogy ne dolgozz vasárnap, hanem Istent imádd, mikor tudod, hogy egyetlen szó sincs a Bibliában, mely másnak jelölné meg a vasárnapot, mint közönséges munkanapnak, akkor beleegyezel, hogy a fenevad jelét vedd magadra. Isten pecsétjét pedig visszautasítsd...

Az élő Isten az ő pecsétjét viszont azokra helyezi, akik lelkiismerete-sen megtartják az Úr szombatját. – *A Te Igéd igazság*, 7. kötet, 979–980. o.

Már kezdjük is hallani a sárkány üvöltését. Rejtetten bár, de sátáni erő hajtja előre a vasárnap-mozgalmat. Még akik végzik is e munkát, vakok a mozgalom következményei felől.

Isten parancsolattartó népe ne maradjon csendben, mintha jóhisze-műen elfogadná a helyzetet. Az a kilátás áll előttünk, hogy folyamatos háborút viseljünk börtönbüntetés, vagyon-, sőt fejvesztés kilátásával is, hogy megvédjük Isten törvényét, amelyet emberek törvényei hatályon kívül helyeznek. – *A Te Igéd igazság*, 7. kötet, 975. o.

Éles ellentét van az Isten pecsétjét viselők és azok között, akik imád-ják a fenevadat és képmását. Az Úr hűséges szolgálói a legkeserűbb üldöz-tetést szenvedik el a hamis tanítóktól, akik nem hallgatnak Isten Igéjére, hanem inkább botrányköveket állítanak az Úr követőinek útjába. De Isten népének nem szabad félni. Sátán nem lépheti túl a korlátait. Az Úr lesz népének védelmezője, és úgy tekint a szolgálait ért sérelemre, amit az igazságért szenvedtek el, mintha ez vele történt volna. Amikor az embe-

rek meghozzák a végső döntést, amikor mindenki állást foglal – vagy Krisztus és parancsai mellett, vagy a nagy hitehagyó oldalán –, Isten felkel, hatalma megmutatkozik, és örökre elhallgat azok szája, akik káromlóan léptek fel ellene. Minden szembeszegülő hatalom megkapja majd büntetését. – *Maranatha*, 191. o.

Március 1., péntek

„Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségték lévén, minden jótéményre bőségben legyetek.” (2Kor 9:8)

Hát nem csodálatos, hogy a kegyelem bő folyamában részesülhünk, és együtt munkálkodhatunk az istenséggel? Mit vár el az Úr tőlünk, szegényektől, gyengéktől és gyámoltalanaktól? Mit tehet értünk? Ha készek vagyunk teljes mértékben engedelmessé válni, akkor mindent. Isten minden ifjút szeret. Ismeri megpróbáltatásaitokat. Tudja, hogy küzdenetek kell a sötétség erői ellen, amelyek át akarják venni az elmétek fölött az uralmat.

Isten célja, hogy gyermekei Krisztusban érett férfikorra növekedjenek. Ennek érdekében helyesen kell felhasználnunk elménk, lelkünk és testünk minden erejét. Nem engedhetjük meg magunknak az értelmi és fizikai erő eltékozlását...

Sátán összegyűjtötte a sötétség seregeit, hogy harcba szálljon a szentekkel. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy közönnyel viszonyuljunk támadásaihoz. Többféle módon közelít meg, és lelki tisztánlátásra van szükségünk, hogy észrevegyük, amikor uralma alá akar hajtani. Isten felszólítja mindazokat, akikre az igazság fénye ragyog, hogy foglalják el helyüket a seregében. Meghívja, igazolja hűségüket, hogy abban a világosságban járjanak, amelyet tőle kaptak.

Az Úr azt szeretné, hogy tudatosuljon bennetek magasztos elhívásotok – a Magasságos fiai és lányai, a mennyei Király gyermekei vagytok. Azt akarja, hogy szoros kapcsolatban legyen veletek... Szakadjatok el minden könnyelműségtől! Ne higgyétek, hogy egyik vagy másik élvezetnek kell örülnetek. Döntsetek inkább az Úr mellett...

Erősen kapaszkodjatok a mennyei erő karjába! (...) Tartsátok féken a szokásaitokat! Gyakoroljátok önfegyelmet! Mondjátok: „Szeretem az

Urat, és elhatároztam, hogy értelmem minden apró részecskéjét felhasználom az Ő munkájában.” (...)

Ha Immánuel Fejedelem vérrel áztatott zászlaja alá sorakoztatok, és hűséggel végzitek a szolgálatot, sosem kerültök olyan helyzetbe, hogy legyőzzön a kísértés, mivel maga az Úr áll mellettetek, aki képes megóvni minden eleséstől. – *Our High Calling*, 19. o.

További tanulmányozásra

Szemelvények Ellen G. White írásaiból, 2. kötet, „Ne akarjuk csodákkal igazolni Isten jóindulatát” című fejezet.